

SALMONELLA

Det är ej endast sparvhöken, som decimerar småfågelbeståndet i Storå. Salmonella härjar också, t.ex. bland domherrarna, som hittats döda i stor utsträckning, skriver Ola Almkvist i brev av den 22 mars. I de insända proven har konstaterats salmonella. Men varför endast domherrar? undrar Ola Almkvist.

LÖDA KNIPHONOR

Ola Almkvist rapporterar, att han funnit två döda kniphonor i holkar, som han satt upp. I en holk låg en hona död på äggen. I en annan låg en skräkhona på 10 ägg och en död kniphona bredvid. Orsak?

FISKMAS

med stare i näbben har setts av Walfrid Pettersson i Norberg.

GRÄTRUTAR OCH FLYGMYROR

88037
Den 7 september var jag ute på sjön för att sätta ut siklöjenäten. Då såg jag flera grätrutar, som såg ut att planlöst simma omkring på vattnet. Men jag upptäckte, att ytan var full av flygmyror, som hamnat på vattnet. Förmodligen hade det varit en svärmning. Nu snappade trutarna upp dessa flygmyror. Jag har sett detta intressanta trutbeteende tidigare men fick först nu klarhet i att det var flygmyror trutarna åt.

Ola Almkvist

GUSSJÖN I BÖRJAN AV MAJ

Bort från betongskogen, en dryg halvtimmes slingrande på vårdammiga vägar och vi är framme i Fläckebo. När den sista bildörren slås igen, ropar vårens första göktyta sitt välkomnande.

Västmanlands Ornitologiska Förenings vårexkursion fick denna vackra majmorgon en god start. Exkursionens ledare Hans Avelin är en flitig gäst i Fläckebo-trakterna och visar oss snart på minst sagt aktningvärdas fågellokaler.

Där ute över sjön kommer fiskgjusen flygande med tunga vingslag, några sekunders glidflykt. Ett par bromsande vingslag och ett stilla stående, en störtdykning mot vattenytan för att återigen ta höjd, denna gång utan någon fångad fisk. Längs med vasskanten kommer drillsnäppan, vår vanligaste snäppfågel. Bort mot den sydvästliga horisonten sträcker en brun kärnhök.

Gussjön kan så här i början av maj konkurrera med en ankdamm på Skansen. Efter en styrkande kopp kaffe var det bara ett slä sig ner på en bergsknalle eller i gröngräset och räkna arter. Det största intresset kom av naturliga skäl att falla på en flock brushanar som rastade i strandkanten. Brushane-hanen är prydd med vårtor i ansiktet, en stor yvig, utfällbar halskrage som varierar i alla regnbågens färger och utgör en säregen och imponerande syn. En av hanarna har en alldeles vit krage en annan kan i det närmaste vara alldeles svart under det att den tredje går i en rödgulbrun färg. Variationerna är oändliga och kanske kisar man upp mot solen och förundrar sig över denna livets kraft.

Snart får vi se den lilla svartbakedoppingen som konkurrerar med solstrålarnas färger och utan tvekan lyckas han bra.

Vigg, knipa, kricka, gräsand, brunand, bläsand, skäggdopping, sothöns och knölsvan räknar vi in i ett stort antal. Många ivriga ögon spanar ut över sjön och dess närmaste omgivningar, och där bland brushanarna upptäcker vi den elegantaste bland eleganta vadarfåglar: svartsnäppan. Högtidligt kliver hon omkring, till synes ganska förstrött och plockar då och då en insekt på vattenytan. Tju, tju, tju förkunnar att gluttsnäppan